

Z. M. Vida pri
Vipavi.

Vod treh bratov.

528/94

Regan 326-
327.

Arbat so bli trije bratje, so bli kramarji. Potle so nosili svojo
robo in je bila težka za nos. So kupili anga vosla. Ten pole so se
zmejuli, de č'vo imeli vsak svo nogo. Pole je vod ta mlajšega noga
v očotalajja, pole je moga sam nos in je bu žalostn. Ten zdej je sreč
an moš in pravi: 'Ti, Rej' ste tak žalostn? Rej' ne bom žalostn, je
reku ta, anga vosla svo imepli, nem je nosu; noga mu je ročičela,
Zdej morem sam nos. Ten pole je reku uni: 'Neč na bodi žalostn
ne, ten se lahko pumaga. Dejte vaio nogo v slamo vočt je jo zdejget.
Pole je sov ta kek trist'nu vosli. Ten pole je nogo se slamo voru
x' in jo je zdejgov. Ten pole k jo je zdejgov, je teknu vosu vano lupu in
jo je zdejgov. Zdej so p'brali ta mlajšemu svo robo. Ten pole je
sov žalosten ke p' svesti j'en ga je srečov an moš. Potle mu je
reku: 'Ti, Rej' ste tak žalostn? Rej' na bom žalostn je reku ta.
Moje noga je bila bovna vod vosla, j'en pole an nedeš me je navadu,
de nej jo v slamo zaripem j'en nej jo je zdejgem. Ten pole je vosu šev
j'en je lupu zdejgov. Ten pole so men' svo robo p'brali. Zdej je reku
an moš: 'Neč na bodi žalostn, neprejeva mi dva v kancipjo. Ten
ita č'la vancidva v kancipjo in je v reku an moš, de sej je sov
vosu p' ta z'raisk noga, ne pu ta bolavik ke v lupu zdejgat.
Ten pole so se zglikali j'en so dali ten mlajšemu svo robo nazaj.
Pole je ven.